

JOHNISKO

Počítame s vami...

september – október 2019

SLOVO KAZATEĽA

Výmena šatníka

ŽIVOTNÝ PRÍBEH

Ako sa z hippisáčky stala kresťanka

PRE MLÁDEŽ

Rozhovor s Hillsong London

čím
krokmi
Hospodinové
smierom
obetoval
neľutoval
život
skôr
Nezabudni
smrti
jedna
bri
pominať
Bohom
nezabudni
ročné
učinil
nezabudni
rozpominať
vačšina
dvojaký
chudobě
ž
usnemuje
jak
všetkého
vznam
Otcom
Ked
vlastne
čize
pive
hriechiu
nas
každy
tromi
Ježiša
oblasti
nebies
prvy
kvôli
stúpili
omaio
rôznu
Ten
poslušnosti
bohatstve
podakovali
Veľmi
budem
nesmieme
slov
vážna
niekomu
nemali

TÉMA
Pamäť

Výmena šatníka

Jeseň je časom náhlejšej zmeny počasia a my sme nútení po krásnych teplých letných dňoch zmeniť šatník a povytáňovať vhodné oblečenie. Pripomína mi to slová apoštola Pavla, ktorými kresťanov v rôznych mestách vyzýva na zmenu života, pričom používa presne túto terminológiu – čo si majú vyzliecť a čo obliecť (Ef 4,22.24).

Podme sa pozrieť na tieto odseky teraz spoločne, milý čitateľ.

Pri detailnom porovnaní týchto troch odsekov sa jasne vykresľuje „šatník“ starého človeka. Apoštol Pavol vždy znovu a znovu vyzýval veriacich, aby upriamovali zrak na to, „čo je hore“ (Kol 3,1-2) – teda na Božie veci, na duchovno. Znamená to aj zameranie sa na večný život a nazeranie na veci okolo seba z perspektívy večnosti.

Práve s tým súvisí aj ten „starý šatník“, ktorý si potrebujeme vyzliekať – s telom. V Liste Efezanom (4,22) Pavol píše o *predchádzajúcom spôsobe života*, ktorý charakterizujú *klamlivé žiadosti*. Aj List Rimanom (13,13) ich opisuje v zmysle žiadostí nášho tela, či už v oblasti konzumu (*obžerstvo, opilstvo*), sexuality (*smilstvo, bezuzdnosť*) alebo medziľudských vzťahov (*hádky a závisť*). Všetky tieto neresti súvisia s pokušeniami, pred ktoré nás stavajú žiadosti nášho tela alebo telesného ja.

Čo s tým teda spraviť? Ako bojovať proti svojej hriechnej prirodzenosti?

Apoštol Pavol dáva na túto otázku v každom svojom Liste rovnakú odpoveď, hoci inými slovami.

V Liste Rimanom (13,12) hovorí o *oblečení si výzbroje svetla*. Čo tým myslí?

Máme kráčať slušne, „ako vo dne“ (v. 13):

– máme zachovať striedmosť v tom, čo si vkladáme do tela (ako náprotivok obžerstva a opilstva),

– nemáme sa poddávať nevhodným žiadostiam (ako opak smilstva a bezuzdnosti),

– máme budovať láskyplné medziľudské vzťahy (bez hádok a závisť).

Kresťanom v Kolosách (Kol 3,12-13) – ako i nám – Pavol píše o širokom „sortimente“, ktorý máme v novom šatníku mať: *„milosrdný súcit, dobrotivosť, pokoru, miernosť, trpezlivosť, znášanie sa a odpúšťanie si navzájom“*. A ako najkrajší „kus“ nového šatníka pripomína *„lásku“* (v. 14). Tento zoznam je v ostrom protiklade k vlastnostiam, o ktorých písal. V „starom šatníku“ prevládali kusy sústredené na seba, nový šatník sa orientuje na blížneho.

Kresťanom v Efeze (Ef 4,24) – ako i nám – Pavol odporúča *„obliecť si nového človeka“*, ktorý je obrazom Božím a zmýšľa duchovne (v. 23; teda nie telesne alebo podľa tela).

A aké sú na to vlastne dôvody?

„Už nastala hodina, aby (sme) sa prebudili – noc pokročila a deň sa priblížil.“ – pripomína apoštol rímskym kresťanom – i nám (Rim 13,11.12). Nasledovníci Krista síce žijú vo svete, ale ich duchovným domovom je nebeské kráľovstvo – sme Božími deťmi, vyslancami tohto Kráľovstva. Slovami, každodennými skutkami, ako aj svojím „duchovným šatníkom“ máme teda volať všetkých ľudí vo svojom okolí: Zmierťe sa s Bohom! (2Kor 5,20)

Gabriella Kopas

Ústup

V posledných týždňoch som si všimol nahromadenie novinových článkov, v ktorých bol politický vývoj charakterizovaný pomocou kľúčového slova „ústup“. Hovorilo sa v nich o americkom prezidentovi Trumpovi a demokratických oponentoch. USA sa ako celok zaoberá iba sebou a vzdáva sa zodpovednosti vo svete. V Anglicku a Škótsku som toto leto sledoval názory a debaty o brexite. Alebo tu sa popisuje, ako sú európske vlády zaujaté vlastnými záujmami a už sa nezasadzujú o posilňovanie Európy. Uzavretie sa; najskôr vlastné záujmy; posilnenie hraničných plotov; náboženstvo ako prostriedok na upevnenie vlastného národa (rozumej: vlastnej vládnej mocenskej základne); stiahnutie sa a odvolávanie sa na vlastnú slobodu. Aj kresťania volia takýchto politikov a strany, najmä ak predstierajú, že bránia kresťanské hodnoty.

Potom si občas robím myšlienkové expe-

rimenty: *Dajme tomu, že by si takto počínal Boh...* potom by Abrahám nesníval o hviezd-natom nebi potomstva, ale o urodzenej malej kráľovskej rodine; potom by proroci nesmeli kritizovať vládcov svojej doby v mene Boha za ich konanie; potom by Ježiš prišiel na tento svet iba a výlučne pre Židov; potom by bolo dobré, keby každý metodistický zbor chcel žiť len pre seba; a potom by bolo najlepšie, keby som bol kresťanom len sám pre seba...

Takéto myšlienkové hry mi niekedy pomáhajú rozlíšiť skutočného kresťana od toho, ktorý sa kresťanským len javí; bez toho, aby v ňom pôsobil Duch Ježiša Krista.

A teraz opäť: Ako sa volali celkom jednoduché pravidlá života prvých metodistov? – Ó, áno: Nerobiť nič zlé, konať dobro a používať to, čo nám Boh ponúka, aby sme dosiahli Jeho milosť. Chcem začať u seba, ale nezostať u seba.

biskup Patrick Streiff
(preklad: M. Kušňaková)

Rok modlitieb a pôstu za obnovu cirkvi

Lud môj, ktorý je pomenovaný po mne, sa pokorí, bude sa modliť, hľadať svoju tvár a odvráti sa od svojich zlých ciest: vyslyším ho z neba, odpustím mu hriech a jeho krajinu vyliečim. (2Kron 7,14)

Na stretnutí Rady SO a na Oblastnej konferencii (OK) som sa s členmi Rady i účastníkmi OK podelil o svoje osobné svedectvo zo služby superintendenta. Otvorene som hovoril na jednej strane o ťažkostiach a výzvach, ktorým som čelil ako superintendent počas prvého roku v službe, na druhej strane o nadprirodzených stretnutiach s Bohom, ktorý ma posilňoval a zároveň mi ukazoval niektoré veci, týkajúce sa celej slovenskej ECM. Výsledkom týchto rozhovorov na spomenutých stretnutiach bolo naše spoločné rozhodnutie, že tento konferenčný rok bude zameraný na modlitbu. Počas roka sa chceme spolu ako celá cirkev poistiť a modliť

za našu cirkev a za jej obnovu. Chceme sa modliť v zmysle 2Kron 7,14, kde existuje zaslúbenie, že *ak sa Boží ľud pokorí pred Bohom, bude sa modliť, bude hľadať jeho tvár a odvráti sa od zlých ciest; vtedy Boh vypočuje modlitby, odpustí a uzdraví...*

Rok modlitieb a pôstu je jeden zo spôsobov, ktorým sa môže naplňať 1 bod (prípadne 2 body) priorít našej práce, a to jednak podpora spolupráce medzi zbormi na úrovni celej oblasti, a jednak je to príležitosť podporiť myšlienku väčšej obetavosti a zapojenosti do služby zo strany členov našej cirkvi.

Prvá 40-dňová modlitebno-pôstna reťaz, do ktorej by sa zapojili všetky zbory na miestach, kde sú, bude prebiehať 6. 1. – 14. 2. 2020.

Štefan Rendoš

Ako si cvičiť pamäť, na čo ako kresťan nezabúdať a na čo zabúdať

V októbri 2018 ma oslovil jeden výraz, ktorý sa zdá byť v našich životoch významný až vtedy, keď ho strácame. To to slovo sa nazýva **pamäť**. Často si o ňom či o jeho význame robíme vtipy, ale keď vidíme, že niekto nám blízky pamäť naozaj stráca, povedali by sme nenávratne, odrazu nám nie je do smiechu.

Jedna z definícií pojmu pamäť je táto: „Pamäť je základná danosť človeka chronologicky smerujúca do minulosti.“ – Čiže je to psychický proces, ktorý je čosi ako odraz našich minulých zážitkov, ktoré si môžeme vybaviť pomocou rozpomätávania sa či spomínania. Spomienky nemusia byť vždy pekné, tie chvíle, na ktoré však vždy radi spomíname, sú napríklad: vydaná dovolenka, milovaná osoba, obrátenie, svadba, narodenie detí a pod. Sú aj zlé spomienky, na ktoré by sme najradšej zabudli, ako trápnosť pri nejakej akcii, smrť blízkej osoby, havária, ktorú človek takmer neprežil, a pod.

Je všeobecne známe, že fungovanie všetkých článkov ľudskej pamäti závisí od mozgu, mechanizmus ich vzájomnej súčinnosti je však doteraz neznámy. Nato, aby sme nemali „hlavu plnú“ týchto nepríjemných spomienok a nepotrebných informácií, dobre poslúži aj zabúdanie, aj keď zabúdanie má aj svoje negatíva, a to najmä pri učení sa.

Teraz trochu múdrych poučiek ☺. Pre dobrý výkon pamäti je potrebná zdravá výživa vo forme glycidov, proteínov, lipidov, vápnika, horčička a hlavne vitamínov. Povieť si: „Veď to potrebuje celý náš organizmus, nielen naša hlava.“

Foto: Oto Bondor

Takisto do hygieny pamäti patrí zdravý spánok, relax. *Ak chceme mať dobrú pamäť, mali by sme sa vyhýbať alkoholu, nikotínu a liekom s povzbudzujúcimi účinkami. Ony totiž majú tendenciu pri dlhšom užívaní poškodzovať naše nervové bunky potrebné pre dobrú pamäť.*

Pamäť je tiež ovplyvňovaná aj mnohými inými faktormi, za niektoré človek ani nemôže. Napríklad depresia. Človek sa v stave depresie viac venuje sebaopozorovaniu v prežívaných situáciách a situácie vníma negatívne. Rovnako negatívne posudzuje aj svoje možnosti.

Možno sa pýtate, ako sa stravovať, aby sme mali dobrý mentálny švih. Vieme, že mozog je tkanivo, ktoré spotrebuje najviac energie z celého organizmu. Naš mozog potrebuje:

Po prvé: energiu – hlavne glukózu z komplexných sacharidov, celozrnné potraviny, obilniny.

Po druhé: substráty pre metabolizmus a syntézu látok – 40 chemických látok, ktoré mozog potrebuje, napr. serotonin – potláča úzkosť, sprostredkuje chuťové vnemy, reguluje spánok, podporuje vizuálnu pamäť, ovplyvňuje reakčný čas (tekvicové, sezamové, ľanové semenka, strukoviny, tofu, vlašské orechy). Ďalej **pyridoxín** (banány, avokádo, sóju, špenát), **esenciálne** mastné kyseliny (ľanový olej, orechy, rybí tuk) atď.

Po tretie:

ochranu – vitamíny C a E (orechy, rastlinné oleje), karotenoidy (mrkvu, brokolicu, marhule, špenát), polyferoly (čučoriedky, jahody, zelený čaj, obilniny, cviklu, horkú čokoládu) a kyselinu listovú – chráni pred rakovinou, má anti-

depresívny účinok.

Môj názor je: stravovať sa striedmo, ako doteraz, ale pridať na cvičení.

Pre nás veriacich je dosť dôležité vedieť, že **cvičenie** zlepšuje výkonnosť mozgu tvorením nových buniek v tej časti mozgu, ktorá zodpovedá za pamäť i za jej strácanie sa. Pamäť je ovplyvnená vekom. **U väčšiny ľudí začína pamäť klesať zhruba po tridsiatke.** Cvičenie zvyšuje mozgový prietok krvi.

My veriaci ľudia však veľmi dobre vieme, ako sa cvičiť v pamäti. Synonymá k slovu *pamätať* sú napríklad: nezabúdať, pripomínať (si), vyzdvihovať, opakovať, ale aj spievať, d'akovať a iné. „Tak ti budem dobrorečiť po celý svoj život.“ (ROH; Ž 63,5)

Kedy nie je strácajúca sa pamäť príznakom choroby a veku? – Pri našej nedbalosti, roztržitosti, nedôslednosti, povrchnosti, akože zábudlivosti, a vôbec pri nesprávnom duchovnom živote. A to sa netýka len starých ľudí, ale aj mladých! Boží a náš nepriateľ vždy šikovne nájde nejaký dôvod na „zábudlivosť“.

Za sklerózu, Alzheimerovu chorobu a iné choroby s poruchami pamäti vo svojej podstate nemôžeme (aj keby sa dalo polemizovať o našom diétnom režime). Ale za „zábudlivosť“ v tom prenesenom význame sme plne zodpovední, a ak sa nespamätáme včas, môžeme prísť o večný život.

Poruchy pamäti ako príznak choroby možno aj oddialiť, ale sú neliečiteľné. Duchovná strata pamäti je liečiteľná vo všetkých jej štádiách. Vo všeobecnosti (neodborne) by som rozdelil „poruchy pamäti“ (a tu mám teraz na mysli aj v medziľudských vzťahoch, ale aj vo vzťahu k Bohu) na:

• **vynútené (účelové, zámerné, chcené)** – napr. na zlé zážitky. Myslím si, že sa to týka všetkých nás.

• **krátkodobé – prechodné.** Príklad: učeník Peter (Mt 26,69-75). 3-krát mal „krátkodobú stratu pamäti“. Bola vyliečená „spievajúcim kohútom“ a jediným milosrdným pohľadom

Pána. A Peter sa hneď rozpomätal na Pánovo slovo (Lk 22,61-62) a v pokání horko zaplakal.

• **dlhodobé, ale raz končiace** – bojím sa povedať, že si ich pestujeme.

• **trvalé** – len nepovedzme na ospravedlnenie iným: „Ja už iný nebudem.“ To je hriechna obhajoba nás veriacich. Pán Ježiš povedal: *Hľa, činím všetko nové.* (Zj 21,5)

Iné delenie porúch pamäti:

▪ **zámerné** – sú to vlastne tie isté ako vynútené plus niečo navyše, kedy naoko zabudneme na niečo, čo sme sľúbili inému, ale už dopredu sme si povedali, že mu nevyjdeme v ústrety z rôznych dôvodov. Čiže je tu úzka súvislosť s klamstvom a s určitou dávkou „ako on mne vtedy, tak ja jemu teraz“. Medzi veriacimi by to nemalo byť ani len menované! K tomu by som priradil ešte jeden druh „poruchy pamäti“: Keď sľubujeme niekomu, že sa zaňho budeme modliť, a nedodržiavame to. Tu máme do činenia so svätými vecami, ba, odvážim sa povedať, so samotným Bohom (Kaz 5,4: *Keby si sľúbil Bohu sľub, neodkladaj ho splniť...!*).

▪ **nechcené** – napríklad v návale práce, povinností, iných dôležitých úloh, ktoré prekrývajú možno naoko menej podstatnú vec, na ktorú sme mali pamätať. Ale hneď ako sa nám pripomenie, mali by sme ju čím skôr napraviť (prípadne aj s ospravedlnením sa ľuďom a v pokání aj Bohu).

▪ **nevedomé** – akoby nechtiac sme potlačili pamäť na niečo, čo pre nás nie je podstatné, ale pre niekoho to môže byť veľmi dôležité a on netrepežlivo očakáva výsledok. Nechcené a nevedomé poruchy pamäti sa často vzájomne prekrývajú.

Ešte jedno delenie (vo vzťahu k Bohu):

▪ **náhla** – keď náhle vhpunem do nejakého hriechu s prejavom zábudlivosti na Božie veci,

▪ **postupná** – keď vo svojom živote pomaly a isto začínam zabúdať na Božie veci (2P 24,22).

A ešte jedno delenie z hľadiska nami určovanej liečby:

▪ **liečiteľná** – keď si ju uvedomujem a mám záujem o vyriešenie tohto problému, a tým o (vy)liečenie poruchy pamäti,

▪ **neliečiteľná** – nevádi mi tento duchovný stav, dokonca si v ňom hoviem, čím dávam najavo nezáujem o jeho liečbu.

Duchovná zábudlivosť nie je od Boha, ale od Satana. Zabúdame na Boha, lebo na Neho nemáme čas.

Natíska sa mi otázka: **Môže Boh zabudnúť?**

V pravom slova zmysle **nikdy nie!** Je o tom nádherné slovo z Iz 49,14-16 (*Ja ťa nikdy nezabudnem!*). A tiež príklad zo Sk 10,4 (*Tvoje modlitby a tvoje almužny vstúpili na pamäť pred Bohom.*) a z 1Kor 15,58 (... *vaša práca nie je márna v Pánovi.*). Môže Boh „zabudnúť“? V prenesenom význame slova alebo obrazne áno. V tom slove áno je naša záchrana (Jer 31,34; ... *odpustím ich nepravosť a na ich hriech viacej nespomeniem.*).

Na čo nemáme zabúdať vo vzťahu k Pánovi?

5M 6,12 – na Hospodina, na Jeho stvorené dielo (5M 8,11-18). Ako? Tým, že si Ho budeme neustále **pripomínať** (Ž 20,8; 71,16; Iz 62,6; 63,7).

Ž 119,17 – na Božie slovo, na Jeho každodenné čítanie a život podľa Neho. Čítanie Božieho slova a modlitba sú veľmi užitočné pre náš duševný i duchovný rozvoj!

Ž 103,1-5 – **dobrorečiť Hospodinovi** za všetky Jeho dobrodenia. Za Pána Ježiša, za Golgotský kríž, za spasenie z milosti, za vykúpenie z jarma rabstva. Za milosť, ktorej sa nám dostalo. Za Ducha Svätého, za Jeho vedenie a usmerňovanie. Že Pán Ježiš si *príde* po svoju Cirkev. Že Pán Ježiš *príde skoro* (Zj 22,7.12).

Kedy si to všetko máme pripomínať? Vždy. Vo dne i v noci (**Joz 1,8**).

A budeme to pripomínať aj svojim deťom (5M 6,6-9).

A budeme volať aj iných k zmiereniu sa s Bohom (2Kor 5,20).

Treba nám viac?? Mysleli sme na to všetko vo svojej mladosti? Máme dosť sily robiť to aj dnes, v pokročilom veku? Ako máme zadeľný denný režim? Len neustále čítanie Božieho slova, pripomínanie si Božích dobrých skutkov a ďakovné modlitby, oslava Božieho mena sú výsledkom alebo ovocím našej zdravej pamäti. Nevidíš dobre a nevládzeš čítať? Máš vôbec dobré okuliare? Keď aj tak zle vidíš, tak počúvaj Božie slovo, Jeho výklad. Nepočuješ dobre? Máš strojček? Ak ani tak tvoj sluch dobre nefunguje, tak sa modli! Aj to je prejavom dobrej pamäti. Keď bol anglikánsky biskup Beveridge na smrteľnej posteli, už nepoznal ani priateľov, ani príbuzných. Ale keď sa jeden z prítomných spýtal: „Beveridge, poznáš Pána Ježiša?“, ako by ho požehnané meno náhle zobudilo zo sna, povedal: „Ježiša Krista? Ó, áno, poznám Ho už 40 rokov. Ó, môj verný Spasiteľ, si a zostaneš mojou jedinou nádejou!“

Aký to má význam pre náš duchovný život? Veľmi veľký. Je to vážna téma nášho života. Téma života a smrti (5M 30,15-16). Keď sme uverili v Pána Ježiša, v tejto oblasti môžeme pokračovať tromi krokmi: 1. nezabúdať, 2. dobrorečiť, 3. ostríhať, čiže zachovávať.

Záverom niekoľko slov k našej pamäti voči našim blíznym:

Na čo máme zabúdať?

Na krivdy spáchané voči nám.

Na rôzne bezprávie.

Ak sme niekomu dobre urobili.

Na čo by sme nemali zabudnúť:

Ak nám blízny dobre urobil.

Ak nám niekto ublížil, nesmieme zabudnúť čím skôr odpustiť.

A ešte jedna vec – kedy môžeme zabudnúť na Boha:

v bohatstve (5M 8,10);

v chudobe (Pr 30,9[7-9]);

v prenasledovaní;

keď upadneme do hriechu (2Tim 4,10).

Pamäť, pamätať si znamená nezabudnúť, rozpomínať sa, pripomínať si. To všetko by nás malo priviesť do pokánia, chvál, do pokory a sľubov (poslušnosti).

Nech Pán požehná naše životy a usmerňuje ich každý deň!

Pripomínať budem rôznu milosť Hospodinovu, chvály Hospodinove, podľa všetkého to-

ho, čo nám učinil Hospodin... (Iz 63,7)

Ján Baláž (redakčne krátené)

Prednáška na tému pamäť zaznela na Jar-nom stretnutí stanovákov 25. – 27. 4. 2019 v Smiloviciach. Uverejnená je s povolením autora MUDr. Jána Baláža zo zboru BJB Košice.

JOHN WESLEY ÚVAHY O PAMÄTI (THOUGHTS ON MEMORY)

Existuje blízky vzťah medzi pamäťou, rozpomínaním sa a spomienkami. Aký je však medzi nimi rozdiel? Čím sa navzájom odlišujú?

Nie je pamäť prirodzenou schopnosťou mysle, ktorá sa uplatňuje rôznymi spôsobmi? A neprejavuje sa takto sama osebe, niekedy jednoducho pamätaním si, inokedy rozpomínaním sa alebo spomínaním? Pri tom, keď si veci jednoducho zapamätáme, javí sa myseľ človeka skôr pasívna ako aktívna. Či už chceme, alebo nie, pamätáme si mnohé veci, ktoré sme počuli alebo videli, ktoré boli povedané alebo vykonané, najmä ak sa nám s nimi spája určité potešenie alebo bolesť.

Ale pri rozpomínaní sa alebo pri spomínaní na minulosť sa myseľ javí ako aktívna. Aspoň vo väčšine prípadov si veci môžeme alebo nemusíme pripomínať, ako len chceme. Zdá sa, že rozpomenutie naznačuje niečo viac než len jednoduché spomenutie si; je to usilovné vyberanie a zhromažďovanie všetkých častí rozhovoru alebo konania, ku ktorým došlo dávnejšie, ale do istej miery unikli z pamäti.

Existuje však jeden druh pamäti, ktorý sa javí ako ťažší na pochopenie ako akékoľvek iné. – Vyjadrujete sa k niečomu, počujete čosi alebo reprodukuje verše, ktoré sa vám vtláčajú do pamäti. Potom vo svojej myšli viete opakovať slová, ktoré ste hovorili alebo počuli, a to bez toho, aby ste pohli perami alebo vyslovili akýkoľvek artikulovaný zvuk. Existuje istý druh vnútorného

hlasu (tak ho môžeme nazvať pre lepšie pochopenie), ktorý rovnako ako ozvena opakuje nielen tie isté slová bez najmenej zmeny, no s presne rovnakým prízvukom a rovnakým tónom hlasu. Tá istá ozvena opakuje každú melódiu, ktorú ste sa naučili, bez najmenej zmeny. Avšak ako k tomu dochádza? Akou schopnosťou mysle alebo tela – alebo

oboma? Som si tým istý, ako som si istý, že žijem. Komu sa však dá toto pripísať? Ó, ako pochopíme naveky požehnaného Boha, keď nie sme schopní pochopiť samých seba!

Yarmouth 21. októbra 1789

prel. P. Procházka

Hudba presahuje hranice

Hillsong London je kresťanská hudobná skupina z Veľkej Británie, ktorá je súčasťou cirkvi Hillsong Church. Ako sami členovia skupiny v rozhovore poznamenali, ich vízia nie je odlišná od tej, ktorú má ich cirkev, a tou je pomôcť ľuďom stretnúť sa so živým Bohom. Pretože veľa cestujú, ich cieľom je dotknúť sa ľudí tak, že prinesú túto víziu do sveta, mimo stien svojich nedelňých bohoslužieb. Rozhovor sa uskutočnil na festivale CampFest 1. – 4. 8. 2019 na Ranči v Kráľovej Lehote.

Môžete našim čitateľom na začiatok objasniť, aká veľká je cirkev Hillsong v Londýne? Koľko má asi členov, a čo sa týka chválospevovej skupiny, aké je ich vekové rozhranie?

V zostave, v akej sme na CampFeste, má najstarší člen 35 rokov a najmladší 21, ale vo chválospevovom tíme v Londýne to je približne od 14 do 60 rokov, pričom najmladší slúžia väčšinou deťom a tínedžerom. Čo sa týka cirkvi, tá ma viacero zborov vo Veľkej Británii, spolu to môže byť okolo 16 – 17-tisíc členov.

Venujete sa ako zbor alebo ako cirkev aj nejakým aktivitám sociálneho charakteru?

Máme celkom dosť aktivít rozbehnutých, veľa v spolupráci s charitami, napríklad s A21, ktorá sa venuje odstráneniu obchodovania s ľuďmi, alebo s organizáciou Compassion, ktorá sa zameriava na sponzorovanie detí a odstránenie

chudoby ovplyvňujúcej mestá a rodiny. V Londýne pomáhame utečeneckým rodinám začleniť sa do normálneho života, či už vyučovaním angličtiny, alebo hľadaním práce. Snažíme sa podporiť ľudí v našich zboroch, aby sa pridali k týmto aktivitám prebiehajúcim nielen mimo Veľkej Británie, ale aj vo svojom okolí.

Spolupracujete aj s Hillsong Worship alebo Hillsong United?

Mávame výročné stretnutia a konferencie. Jedna z nich sa konala minulý týždeň (koncom júla); to je vlastne naša najväčšia spolupráca.

Témou tohtoročného CampFestu je KROK VPRED. Chystáte sa aj vy ako skupina spraviť nejaký krok vpred?

I keď sa oň nesnažíme, veríme, že vždy sa stane niečo nové. Môžeme spievať tú istú pieseň stále dookola, ale Boh má tú moc vdýchnuť do daného večera niečo iné. Všade, kam ideme, stretávame nových ľudí. V skutočnosti Boh chce s nimi hýbať. Nezáleží na tom, čo sa dialo v uplynulých dňoch, vždy je tu niečo nové, čo nám Boh chce dať, a my dúfame, že budeme môcť uľahčiť Bohu vniknúť do životov ľudí, aby mohol robiť, čokoľvek má v pláne, či už je to uzdravovanie, obnovovanie ducha alebo akékoľvek zázraky, pretože On má vždy niečo nové, niečo viac. Takže áno, robíme krok vpred, aj keď nie vždy vieme, čo tento krok vpred prinesie.

Ako prebieha skladanie piesní a chválospevov vo vašom tíme?

Neexistuje nejaký presný návod na skladanie piesní. Niektorí z nás sú dobrí v písaní textov alebo v skladaní hudby a spolupráca s inými prinesie to najlepšie z nich. Piesne, ktoré budeme spievať na CampFeste, boli napísané pre bohoslužbu, nie pre album, čiže ľudia sa pri

nich môžu stretnúť jedni s druhými, aby spolu oslavovali Boha.

Chcel by niekto z vás povedať svoje osobné svedectvo, ako uveril v Pána Ježiša?

Fadila: Vyrastala som v moslimskej rodine a do Londýna som sa presťahovala kvôli štúdiu na vysokej škole. Milujem hudbu a spev, a tak som si užívala ten život vysokoškolských žúrov, až som sa vo svojom živote dostala na veľmi zlé miesto. V tom čase sa mama mojej najlepšej kamarátky dočula o bohoslužbe, ktorá sa konala v jednom divadle v Londýne, a odporučila mi ísť tam. Keďže som nevedela, ako to tam chodí, obliekla som si to najlepšie, čo som mala, a so sebou som si vzala trochu peňazí. Myslela som, že bude treba zaplatiť vstupné. Na tom zhromaždení som počula tú úžasnú správu o Ježišovi, ktorý ma miluje, nezáleží na tom, čo som

spravila. Ešte v ten týždeň som Mu odovzdala svoj život a odvtedy už nikdy som sa od Neho neodvrátila. Bolo to pred 9 rokmi.

Môžete sa s nami podeliť o to, k čomu vás Duch Svätý momentálne vedie?

Fadila: Myslím, že to, čo mňa Duch Svätý poslednú dobu učí, je, ako byť čo najviac podobná Ježišovi. To znamená, že ak chcem, aby mi bolo odpustené, musím odpustiť. Ak chcem, aby mi ľudia dôverovali, musím aj ja dôverovať. Ak chcem byť naplnená vierou, musím ja sama spraviť krok viery. Tiež je dôležité mať niekoho, s kým môže byť človek jednotný v modlitbe. Ja a moja kamarátka Betty, ktorá tiež s nami koncertuje, sa raz za týždeň modlievame jedna za druhú. Betty je niekto, s kým sa môžem modliť k Bohu, a to je úžasné.

Pocítili ste, keď ste prišli na Slovensko (ktoré je prevažne katolícke), že by tu bola iná atmosféra? Napríklad, že ľudia nie sú jednotní? Myslíte, že vaša hudba by mohla pomôcť k zjednoteniu?

Jay: Čo sa týka hudby, má veľkú moc spájať množstvo ľudí, a myslím si, že hudba nie je len záležitosťou jednej denominácie, ale presahuje všetky hranice a medze. Nikdy nerozmýšľame nad tým, čo nás rozdeľuje, ale sústreďujeme sa na to, čo nás zjednocuje. Hudba je jednou z tých krásnych vecí. Preto vieme ľudí k chvále

a uctievaniu Boha a nepozastavujeme sa nad rozličnosťou denominácií alebo rás. Nie je to o tom. Je to o mene Ježiš a všetko ostatné k Nemu len smeruje.

pripr. Mari Bučányová

Autorka rozhovoru Mari je na fotke na str. 8 s kapelou Hillsong London druhá sprava spolu s Emmou z Trnavy.

Priority ECM:

1. spolupráca zborov,
2. práca s mládežou,
3. obetavosť členov.

V minulom čísle sme uviedli návrhy z diskusie na stretnutí staršovstiev od prítomných ľudí k prvej priorite: SPOLUPRÁCI ZBOROV. Na základe spolupráce medzi kazateľmi a zborními sa chceme navzájom podporovať a povzbudzovať; hľadať možnosti, aby mali zbory k sebe bližšie. Kazatelia musia na to pripraviť pôdu.

Priorita č. 2: PRÁCA S MLÁDEŽOU

Ako cirkev chceme hľadať, podporovať a organizovať akcie, aktivity, programy či projekty zamerané na mladú generáciu a na jej zasiahanie evanjeliom Pána Ježiša, a tiež chceme hľadať cestu, ako zapojiť mladých do služby i do života cirkvi.

Niekoľko myšlienok, postrehov, výziev a nápadov k tejto oblasti:

a) Kristus – súčasť zvesti

– Mládež, ktorá odmala navštevuje cirkevné spoločenstvo, je niekedy automaticky vnímaná ako „znovuzrodená“. To však nemusí byť pravda. Dôležité je zdôrazňovať osobný vzťah s Bohom, osobné obrátenie – znovuzrodenie potrebné pre život mladých. Nevynímajúc mladých, ktorí prichádzajú do našich spoločenstiev zo sekulárneho prostredia.

– Dôležitý počiatok je v rodinách, ktoré povzbudzujú mladých, aby mali účasť na mládežných aktivitách.

b) Mládež (dorast) – súčasť zvesti

– Je dôležité vychovávať, povzbudzovať a budovať mladých, ktorí majú dobrý vzťah k

rovesníkom, mládežnícke stretnutia by mali byť vedené mladými.

– Z toho vyplýva význam budovať ďalšiu generáciu, ktorá prinesie Slovo aktuálne do života generácií 21. storočia.

– Hľadať a vytvárať relevantnosť programov, tém, zvesti – načúvať potrebám mladých a podporovať nadšenie a túžby v ich vzťahu a službe Bohu.

– Napláňovať stretnutie kazateľov s mladými s cieľom spoločnej služby a vízie v zbore.

– Podporovať mladých, aby udržiavali kontakty s inými mladými z iných kresťanských spoločenstiev.

c) Modlitba – súčasť zvesti

– Celocirkevné modlitby a pôst za mladú generáciu.

– Modlitba za víziu pre mládež v našej cirkvi. Hľadať možnosti pre staršiu generáciu, ako môže byť oporou pre mladých.

d) Evanjelizácia – súčasť zvesti

– Hľadať – používať funkčné spôsoby podchytenia mladých v prostredí zboru – mesta, v ktorom pôsobi.

– Vytvárať prostredie a kultúru prijatia. A tiež zbory, kde by mohli nájsť prijatie a domov.

– Podporovať mládežnícke aktivity, ktoré okrem osobného budovania budú povzbudzovať do aktívneho kresťanského života a evanjelizácie rovesníkov (aktivitami, osobnými vzťahmi).

– Vytvárať bohoslužobný priestor, ktorého mládež bude chcieť byť súčasťou.

Poznáš svoju Bibliu?

4. časť

V letnom dvojčíse Ohniska boli verše vybraté spomedzi najznámejších žalmov. Ako sa vám darilo? Vedeli ste uhádnuť aspoň polovicu z desiatich otázok? Poteší nás, ak nám o tom napíšete a, samozrejme, aj to, ktoré sú vaše obľúbené verše zo Žalmov a prečo. V tomto čísle si preveríme znalosti z ďalšej oblasti Biblie. Verše budú vybraté z ekumenického prekladu Biblie.

Kto to povedal?

1. Nevolať som ťa. Choď si ľahnúť.
2. Keby tak môj pán zašiel za prorokom, ktorý je v Samárii, ten by ho zbavil malomocenstva.
3. Poďte sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som urobila! Nebude to Mesiáš?
4. Teraz vás vyzývam, aby ste neklesali na duchu, lebo nikto z vás nepríde o život, iba pravidlo sa zničí.
5. Nepovažoval som sa ani za hodného prísť k tebe. Ale povedz len slovo a môj sluha ozdravie.
6. Keď som počul tie slová [že hradby Jeruzalema sú zbúrané], sadol som si, plakal som a smútil niekoľko dní. Postil som sa a modlil pred Bohom nebies.
7. Obdaruj svojho služobníka schopnosťou spravovať tvoj ľud a rozlišovať medzi dobrým a zlým.
8. Pane, ty mi chceš umývať nohy?
9. Požehnaný Pán, Boh Izraela, lebo navštívil

a vykúpil svoj ľud a vzbudil nám mocného Spasiteľa.

10. So svojimi očami som uzavrel zmluvu, ako by som sa teda mohol obzerať za pannou?

11. Tvoj ľud bude mojim ľudom a tvoj Boh bude mojim Bohom.

12. Keď som pozrel na tvoju tvár, akoby som hľadel na Božiu tvár, taký si bol voči mne milosrdný.

13. Vtedy sa zhovárali medzi sebou tí, čo sa boja Hospodina. Hospodin to pozoroval a počul. Pred ním bola písaná pamätná kniha o tých, čo sa boja Hospodina a ctia si jeho meno.

14. Ak si niekto myslí, že je ctiteľom Boha, a jazyk si nedrží na uzde, klame tým sám seba a jeho zbožnosť je márna.

15. „Keď sa v budúcnosti vaše deti opýtajú otcov: ‚Aký význam majú tieto kamene?‘, povedzte svojim synom: ‚Tu prešiel Izrael po suchu cez Jordán... aby všetky národy zeme poznali, že Hospodinova ruka je mocná, aby ste sa všetci vždy báli Hospodina, vášho Boha.‘“

Správne odpovede: 1. Eli (1Sam 3,5), 2. Zajaté dievčatko (2Krľ 5,3), 3. Samaritánka (Jn 4,29), 4. Pavol (Sk 27,22), 5. Stotník (Lk 7,7), 6. Nehemiáš (Neh 1,4), 7. Šalamún (1Krľ 3,9), 8. Peter (Jn 13,6), 9. Zachariáš (Lk 1,68-69), 10. Jób (Job 31,1), 11. Rút (Rut 1,16), 12. Jákob (Gn 33,10), 13. Malachiáš (Mal 3,16), 14. Jakub (Jk 1,26), 15. Jozua (Joz 4,21-22.24).

Okienko pre zbor

Farský vedúci laikov je v zbore veľmi potrebnou osobou. Podporuje službu laikov v zbore, všima si ju a oceňuje. Povzbudzuje laikov, aby využívali dary na službu a objavovali a používali duchovné dary na posilnenie cirkvi. Zastupuje všetkých laikov vo všetkých výboroch v zbore. Je akoby ich hlasom na za-

sadnutiach staršovstva. Mal by sa občas stretnúť s kazateľom a hovoriť s ním o službe, aby nevzniklo napätie, keby farský vedúci laikov napr. dakoval v zbore laikom alebo chcel zorganizovať nedelu laikov. Úloha laikov v našej cirkvi je nenahraditeľná. Hlavou Cirkvi je Pán Ježiš Kristus a Cirkev je Jeho telom (Ef 5,23.30). Telo má veľa rôznych údov, ktoré sú si navzájom potrebné.

Na pokračovanie

Ako sa z hippisáčky stala kresťanka

Príbeh Martiny, ktorá prešla s priateľmi dodávkou po Európe, aby si ju Boh našiel.

Maťa mala rodičov, ktorí sa nezhodli ani len v otázke náboženstva. Mama bola nepraktizujúca evanjelička, kým otec sa oficiálne hlásil ku katolíckej cirkvi, avšak názormi sa skôr prikláňal ku komunizmu. „Rodičia mi dali urobiť všetky náboženské úkony, ale tým sa to pre mňa skončilo. Viera sa mi znechutila, ani v miestnom farárovi som nemala nijaký príklad, ani v škole sa mi náboženstvo nepáčilo. Je však pravda, že už ako dieťa ma zaujal príbeh o Ježišovi.“ Obdobie, ktoré spre-vádzali búrky, sa začalo, keď Maťa dovŕšila 15 rokov. Rodičia sa rozviedli. „Dost som vtedy pila, počúvala som rock and roll a trochu som sa venovala ezoterike. Oslovilo ma hnutie hippies, aj Boha som vlastne vnímala skôr ako prírodu. Nesprávny pohľad na vzťahy spôsobil, že som vystriedala viacerých partnerov.“

Po dosiahnutí plnoletosti sa Maťa ocitla na jednom koncerte. Všimla si tam chlapca, ktorý mal oblečené tričko s motívom istej kapely. Nebolo to obzvlášť známe hudobné zoskupenie, preto ho oslovila a kus oblečenia mu pochválila. Keby bol odedý v čomkoľvek inom, je vysoko pravdepodobné, že by mu pozornosť nevenovala. A to ani len netušila, že sa za neho raz vydá. S chlapcom z koncertu teda vstúpila do vzťahu. Životný štýl, ktorý si ctíli, by sa dal pokojne označiť za bohémsky. Veľa zábavy, málo zodpovednosti, štipka bláznivých snov. „Rozhodli sme sa, že budeme cestovať. Pôvodne sme si šetrili na karavan, ale nakoniec nám vystačila aj dodávka. V nej sme aj spávali. Posádku tvorilo päť ľudí a dvaja psi. Hlavne sme chceli ísť k moru do Chorvátska a ďalej sme sa nechali iba unášať.“

Popri pobreží sa zaviezli do Barcelony. Ako Maťa priznáva, postupne si v duchu uvedomovala, že ju pravidelné opijanie sa prestalo

ilustračné foto

tešiť. Vnútné pochybnosti ju však neodrádzali, výlet sa neprerušil a pokračovalo sa až tam, kde sa jej prvý raz dotkol Boh. Ako sa dá užiť uprostred Európy, keď peňazí niet nazvyš a zúčastneným nechýba odvaha? Ponáranie sa do smetiakov vypomohlo päťčlennej partii pretĺcť sa zo dňa na deň. „Je až neuveriteľné, čo všetko sú ľudia schopní vyhodit. Našli sme oblečenie, šálky, dokonca aj peniaze.“ Jeden člen partie sa neváhal popýtať aj v zelovococh, či náhodou nemajú ovocie a zeleninu, ktoré by aj tak vyhodili.

Vo Francúzsku zbadali dom, v ktorom sa predávalo to, čo si domáci vypestovali. „Išli sme sa spýtať, či nemajú niečo, čo nepotrebujú. Starší pán na nás pozeral skepticky, ale bolo tam aj veľmi milé dievča, ktoré nám navyše ponúklo nocľah na dvore. Boli sme zaskočení a spočiatku sme to odmietali.“ Na ďalší deň, keď si do domu zašli po zeleninu, súhlasili a nastalo druhé prekvapenie. Ušlo sa im aj miesto pri rodinnej večeri. „Traja z nás boli vegetariáni, ale ani to im neprekážalo a ochotne pre nás uvarili.“ Hostom neuniklo, že v dome býva minimálne desať ľudí; čo však bolo zarážajúce, rodina sa netajila spokojnosťou. Materiálne sa tam nelesklo bohatstvom, ale ani nedostatok.

„Dievča, ktoré sa k nám správalo tak milo, povedalo, že nám zahrá a zaspieva na klavíri o najznámejšom mužovi na svete. Pýtalo sa, či

vieme, kto to je, a ja som bez rozmyšľania vyslovila meno Ježiš.“ V odpovedi sa nezmýlila, dievčina skutočne mala na mysli Ježiša. Zaznelo tam aj svedectvo a otvorené priznanie sa k vzťahu k Bohu. Jeden z hostiteľov vyznal, že ak rodina pomáha a je ústretová voči potrebám iných, je to len preto, že k dobrému skutku vedie láska od Boha. „Bol to zázrak a potom mi to často vrtalo v hlave.“

Emotívny večer ale stratil príchut', vystriedalo ho svetlo reality. Návrat na Slovensko si vyžiadal aj nájdenie aspoň akej-takej práce. Podarilo sa jej dostať sa na brigádu, v rámci ktorej zbierala hrozno. „Stretla som tam muža, ktorý mi tiež hovoril o Bohu. Nehanbil sa, vedel odpovedať na každú otázku, z čoho som usúdila, že jeho presvedčenie je pevné.“ Nazdávala sa, že ho nikdy viac neuvidí. A predsa... Začala sa druhá brigáda, na ktorú nastúpila spolu s priateľom, a ten muž tam bol opäť. „Zdalo sa mi, akoby ma Boh prenasledoval. Mój priateľ s tým mužom viedol hlbšie debaty a nakoniec prišiel k názoru, ktorý ma prekvapil. Predtým sme sa obidvaja domnievali, že všetky náboženstvá sú v podstate rovnaké, len sa inak volajú. A zrazu je vraj Ježiš jediný.“

Boh si nakoniec podmanil aj ju. Uvedomila si, že nič nie je náhoda, a získala si ju tá nekonečná láska, ktorú milujúci Boh ponúka každému, kto na Neho zavolá. „Zasiahlo ma to, že i keď ja som Boha nehládala, On ma chcel. Vynaložil úsilie, aby som Ho spoznala. Záležalo Mu na mne. Dnes už viem, že tomu, čo Ježiš urobil pre nás, sa nič nevyrovná.“ A tak sa

Maťa podujala naprávať staré omyly. Najskôr to bol vstup do manželstva, pretože ani ona, ani jej priateľ viac nechceli porušovať prikázanie a rok pred samotným sobášom sa snažili žiť v čistote a neupadať do predmanželského sexu. „Pokušam sa žiť zodpovednejšie. Keď niekomu dám slovo, záleží mi na tom, aby som ho dodržala, neberiem to na ľahkú váhu. Kedysi som veľa meškala, aj to odstraňujem.“

Maťa trpela stavmi úzkosti, zmocňovala sa jej beznádej, ale aj z toho ju Boh uzdravil. Prijala skutočnosť, že je žena, hoci ju v minulosti ťahalo viac zmýšľanie, ktoré je typické pre opačné pohlavie. Jej život má konečne smer, už sa len tak nepotáca zo strany na stranu. „Akákoľvek úzkosť by ma chcela ovládnuť, viem ju odohnať. Mám predsa Ježiša.“

Rozhovor pripravila Míšel Mihoková

Martinka s manželom po obrátení navštevovali bohoslužby ECM v Pezinku, kam ich priviedol spomínaný kolega, ktorý sa stal ich dobrým priateľom a bratom. Po presťahovaní sa chodia do farnosti ECM v Trnave.

JEŽIŠ JE VÍTAZ

Vdobe, keď sme preťažení stresom a nemáme čas na osobné stíšenie sa pri Pánovi, ma oslovil život nemeckého farára Johanna Christoha Blumhardta (1805 – 1880). Po štúdiu na univerzite a krátkom pôsobení v Bazileji a v Nemecku kázal v dedine Möttlingen v oblasti Čierneho Lesa.

Už v detstve rozmýšľal, že ak je Biblia naozaj živé Božie slovo, prečo je také ťažké vnímať Božiu blízkosť a Jeho moc. Na svoje otázky dostal odpovede a Boh si ho použil na veľké dielo. Napriek duchovnej ospalosti a poverám namiesto osobnej viery v Spasiteľa kázal o pokání a blízkosti nebeského kráľovstva. Trápili ho fyzické i psychické problémy ľudí v zbore. K chorým často volali človeka, ktorý použil zaklínadlá. Až v prípade ťažkého postihnutia mladej ženy lekár zúfalo zvolal: „Niet v dedine kňaza, ktorý by sa modlil?!“ Modlitebný zápas Blumhardta skončil jej vyslobodením z moci temnoty. Zbor zasiahlo prebudenie a rozšírilo sa po okolí. Ľudia vyznávali svoje hriechy a ozdraveli telesne i duševne. „V mojom zbore sa zriedka objavil lekár; ľudia sa radšej modlili. Niektoré choroby zvlášť medzi novorodenkami celkom prestali a celkový zdravotný stav bol lepší.“

Na biblickú hodinu prišiel človek trpiaci reumatizmom. Choroba sa mu pravidelne vracala, občas dostal záchvat počas odpočinku a spadol na podlahu. Keď naňho farár položil ruky luteránskym spôsobom, akým sa udeľuje odpustenie hriechov, zrazu cítil, akoby mu niečo prechádzalo cez nohy smerom dole a von z tela; choroba bola preč. Nič o tom nepovedal, len v obave čakal jej návrat, avšak nikdy viac ho nepostihla.

Farár sa presťahoval do kúpeľov Bad Boll, kde sa modlil za chorých a kde aj uložil písomné svedectvá vyliečených ľudí. Jeho jediným liekom bola modlitba. Vravel, že najlepšou „medicínou“ je denné vyznávanie hriechov, a volal k Ježišovi: „Pod'ťe ku mne všetci... a ja vám dám odpočinutie.“ (Mt 11,28)

Nepodceňujme odpočinutie pri Pánových nohách! Poslúži nám lepšie ako doplnky výživy, ktoré často užívame. Božia moc je stále rovnaká a Ježiš je stále VÍTAZOM.

Anka Gajdošová

(Kniha *Ježiš je víťaz* vyšla vo Vydavateľstve ViVit, s. r. o., Kežmarok, 2019)

bola pre Vás radostným obdobím, oslavou nebeského Pána, do ktorého rúk ste sa zverili. Nech sa svedectvo viery, služba a vytrvalosť Vašich modlitieb prenášajú na ďalšie generácie. Ďakujeme Vám, že i skrze Vás sme mohli my, vekom mladší, počuť radostnú zvesť evanjelia. Pre nás ste sa stali svedectvom Božieho zaslúbenia: *Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom, prekvetiať budú na nádviach nášho Boha, ponesú ovocie i v šedinách a budú svieži a čerství, aby zvestovali, že je priamy Hospodin, moja skala, v ktorej niet nepravosti.* (Ž 92,14-16)

Š. Sklenarová

Vážime si našich starších

Akú sumu Božích dobrodení skrýva dlhý život? Aký bohatý je na prežitú radosť a prebojované utrpenia? Aký poklad spomienok je nazhromaždený v pamäti? Čím všetkým ste prešli, milí naši súrodenci, starší vekom, skúsenosťami, vytrvalí a osvedčení vo viere v Pána Ježiša Krista? Práve v tento čas Vám chceme popriať, aby jeseň Vášho života napriek rôznym neduhom, ktoré vek prináša,

Misijní pionieri

130. výročie ECM v Eurázii

bola vtedy ešte súčasťou Československa).

Pre mňa osobne bol vrcholom slávnosti večer chvál a modlitieb, keď sme sa všetci spoločne modlili za mier, za uzdravenie a zmierenie medzi ukrajinským a ruským národom. Keď začali Ukrajinci žehnať Rusom a Rusi Ukrajincom, zrejme sme všetci vnímali silnú a uzdravujúcu Božiu blízkosť. Medzi spomínanými krajinami panuje veľké napätie, dokonca aj tečie krv. My ako kresťania máme privilégium a úlohu zvestovať a zjavovať Boží pokoj

V polovici augusta 2019 som sa ako zástupca slovenskej ECM zúčastnil slávnosti 130. výročia pôsobenia ECM v Eurázii (ide o krajiny ako Ukrajina, Rusko, Kazachstan, Kirgizsko a pod.), ktorá sa konala blízko Užhorodu na Ukrajine. Hostia, prevažne z týchto krajín, spolu so skupinou Američanov, prevažne z partnerských zborov, pripomínali si neľahké začiatky metodistickej misie v Rusku, Ukrajine a na Ďalekom východe, keď prví „misijní pionieri“ aj za cenu ťažkého prenasledovania zo strany štátu neohrozene zvestovali evanjelium Pána Ježiša a budovali prvé zbory. Cirkev tam prežila aj napriek prenasledovaniu zo strany komunistického režimu a najmä po páde Sovietskeho zväzu nastal opätovný rozvoj metodistickej misie. Z pohľadu našej výročnej konferencie (ČR a SR) je zaujímavý fakt, že niektoré zbory na (Zakarpatskej) Ukrajine boli v dvadsiatych a tridsiatych rokoch minulého storočia budované vďaka službe kazateľov prevažne z Čiech (keďže táto časť

a zmierenie, ktoré je možné v Kristovi.

Záver slávnosti sa konal na nedeľných bohoslužbách v okolitých zborech. Ja som ich absolvoval v zbore v Kamenici (dedinke blízko Užhorodu), kde sme tiež prežívali vzácne spoločenstvo aj s miestnymi kresťanmi a všetci sme spoločne zakúšali Boží pokoj a radosť, o ktorú ma neobralo ani následné 6-hodinové čakanie na slovensko-ukrajinskú hranicu...

Štefan Rendoš

Vďačnosť za evanjelium

Viacere naše zboru využili dobré počasie na rôzne aktivity. Napríklad bratia a sestry v Slavkovciach spolu trávili veľa času: spoločná brigáda, opekačka, výlet, stretnutia pre deti. V Gerlachove sa tiež stretli pri opekačke, čo majú všetci, nielen deti, veľmi radi. V jeden septembrový víkend sme Gerlachov navštívili. Deti súťažili v dvoch

skupinách, kto napíše za minútu viac vecí, za ktoré sú vďačné: za slniečko, jablká, zvieratká, oblečenie, jedlo, dokonca aj za školu ☺, za posteľ, za darčeky, za uja Ľuba Sirkovského, za Bibliu, za nebo, za Pána Ježiša... V niektorých zboroch sa konali letné pikniky pre deti. Ďalšie zboru si pripomenuli Ježišov misijný odkaz: *ísť do celého sveta s posolstvom o Božej láske a odpustení*, a konali pouličné evanjelizácie.

V júni som dostala SMS-ku, ktorá mi vohnala slzy do očí. Znela takto: *Dnes je presne 20 rokov, čo som uveril v Trnave na evanjelizácii. Všetkých Vás pozdravujem a prajem veľa Božieho požehnania.*

Čo by bolo s týmto bratom, ktorý prežil oslobodenie od alkoholu a žije nový život, keby

nepočul na námestí evanjelium?

Keď sme raz počas štúdia modulu A, kurzu pre laikov, mali písať o evanjelizácii, jedna spoluštrudentka o tom krásne napísala: „Ako Boží služobníci by sme mali ostať sami sebou bez ohľadu na to, či slúžime sebe navzájom alebo svetu. Neskrývať sa pred svetom, povedať a ukázať, čo je na nás najkrajšie: *Ježiš Kristus* – a naša láska k Nemu, naša pokora, poslušnosť, oddanosť Bohu. Naša radosť z Jeho blízkosti, naša vďačnosť za Jeho milosť. Ukážme svetu, ako žijeme svoj každodenný život s Bohom, ku komu sa utiekame so svojimi starosťami a koho chválim a uctievame i prečo. A ostatné nechajme na Nehu; On najlepšie pozná ľudí, ktorých stvoril, i cestu do ich srdiec.“

Nech nás v tom
Pán Boh
posilňuje!

Milena Belková

Rozlúčka s poďakovaním

V nedeľu 29. 9. 2019 sme sa v zbere ECM Bratislava-Staré Mesto po piatich rokoch služby rozlúčili s manželmi Lukáčovcami.

Ivan ako mladý kazateľ vniesol do zboru horlivosť, nadšenie a precíznú pedantnosť. Hoci Ivan aj jeho manželka Lucka pochádzajú z ECAV, bolo vidieť, ako si zamiloval metodizmus a jeho tradíciu. Považoval za potrebné aj nám ako členom ECM pripomínať našu vlastnú identitu: identitu metodizmu.

Celých 5 rokov sa snažil zaktivizovať náš menej početný zbor do spoločných aj mimonedeľných aktivít. Obdivujem a zároveň ďakujem, že napriek častejšej nízkej účasti neochabol a stále prichádzal s novými nápadmi.

Aj vďaka susedským vzťahom som na mladých manželoch mohla vidieť a najmä cí-

tiť, že svoj život a manželstvo žijú s Pánom. Poznáte to, keď z človeka niečo zvláštne vyžaruje. Svetlo, pokoj, úprimnosť. Toto som cítila priamo z nich.

Milý Ivan, milá Lucka, prajem Vám stále túžbu po práci pre Pána. Manželstvo plné oddanosti a nové zážitky v každom zbere ECAV, do ktorého si Vás Pán povolá.

V mene celého zboru ECM Bratislava-Staré Mesto Vám **ĎAKUJEM** a myslím, že môžem povedať aj za ostatných ľudí v zbere, že nám budete chýbať. O to viac sa budeme tešiť z Vašej návštevy u nás, kde sú Vám dvere otvorené.

Pokoj Pánov nech je vždy s Vami!

Pavla Ružovičová

Pozn. redakcie: Od 1. 10. 2019 je na základe poverenia biskupom administrátorom farnosti Bratislava-Staré Mesto brat Štefan Rendoš. Prajeme mu veľa radosti a Božieho vedenia aj v tejto službe.

Otvorené srdcia

V našom zbere v Slavkovciach máme z Pánovej milosti pekný počet detí. Milujú Pána, rady spievajú a podieľajú sa na spoločných aktivitách. V tomto čase sa deťom venujú: Ferko Sakajto a Stanko Ladič. Majú veľmi otvorené srdce pre Pána. Toto leto sme strávili veľa pekných chvíľ. Sú to ozaj nezabudnuteľné zážitky, spomínáme na ne. Deti mali 2-krát „pyžamovú“ párty“ v zbere. Spoločne sme navštívili ZOO v Košiciach. Pekný čas so sestrou Henrietou a bratom Pavlom Kocovcami sme mali na Deň detí. Úžasný čas sme ma-

li na bohoslužbe, keď sme prijímali bratov a sestry do členstva. Rozhodnutie žiť s Pánom, verejne Ho vyznať a spečatiť krstom sa rozhodli 2 bratia a 1 sestra na Šírave.

Jarmila
Nagyová

Milé deti,

dnes si spolu spomenieme na mužov, ktorí začuli Božie volanie a v poslušnosti viery nasledovali Hospodina. Teším sa na vaše správne riešenia.

1. V štvorsmerovke nájdí 8 mien mužov viery. Postupuj týmito smermi.

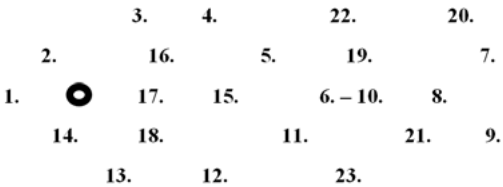
A	B	O	J	B	O	K	Á	J	U	J	B
U	L	E	I	N	A	D	J	D	K	O	Ó
Z	O	B	M	O	J	Ž	I	Š	Á	Z	J
O	R	Ý	B	O	J	V	I	E	Z	E	R
J	A	B	R	A	H	Á	M	Y	I	F	!

2. Do prázdnych políčk vpíš zostávajúce písmenká a znaky.

3. Zakrúžkuj každé tretie písmenko a nájdeš známy biblický verš. Napiš ho správne na riadok. Spomenieš si, v ktorom novozmluvnom Liste je zapísaný?

ASBCFEBGZHNVIETEMORYZYBGVŠUŠAXAKLKVNNIOIÉWEQAOIE
MBMOZOŽVŽNBNÉQÉZEZAIAPAPEŽÁREČIUİTRŠSSŠÚOADFBOEOKLHPPU.

4. Pospájaj bodky podľa poradia čísel 1 – 14 a nájdeš známy kresťanský znak.

Autor: RINGO	mili-ampér (skr.)	Antonov (skr.)	časť noža (zastar.)	filmová hviezda	Preskúmajme a preverme naše (tajnička).					
planéta slnecnej sústavy					černoch (rus. zastar.)	poľské mesto	Pomôcky: Lela, Amis, akavi	a podob- ne (skr.)	2	zotrval
oxid titaničitý							býv.jedn. obchod v Bratislave			
Pomôcky: atakamit, Aton, otis,Vom	obsievam pôdu plodinami	plyn.skup. vody					cestovný doklad muž.meno (8.3.)			
Office Central			úder drop (zool.)					kilotona pokry rosou		
salvo errore et omissio- ne				umiest. v priestore montova- ný dom						
určíte					muž.meno (4.11.) cudzokraj. dravý vták					
náuka o morál- ke						orgán čuchu staroegyp. boh sinka				zásaditý chlorid medi
saním odniekať dostala						belgické kúpele pozdrav mladých				
ad acta			úzka doska sultánov palác					obrný transport. st.zn.tele- vízorov		
meter vodného stĺpca (zn.)				pekné počasie dvoril niekomu						
Pomôcky: anatas, Sanok, arap,Spa	remove (skr.) písal (čes.)				rasa chlad. koní lesná správa					
rušil stehy						žen.meno (21.8.) orol (nem.)				
opil sa (pejor. pren.)							sídlo v Nigérii kilo- ampér			
priateľ Amila					syr v sla- nom náleve					
sídlo v Indonézii					raniť (čes.)					

Blahoželáme

Chceme popriať našim trom sestram k ich okrúhlym narodeninám, ktoré si pripomenú v októbri, všetko len to najlepšie. Zo zboru Bratislava-Staré Mesto si 70. narodeniny pripomínajú sestry **Daniela Ježová a Luběna Hroncová** a sestra **Nadežda Krastevová** z Trnavy sa dožíva 80 rokov.

Milé sestry, nech Vás Pán hojne žehná pokojom a radosťou! A nádej, ktorú Vám Pán dáva, nech je i naďalej svedectvom Vášho života.

Pod'akovanie

Za dary na Ohnisko (august a september 2019):

zboru Elim (30 €),

jednotlivcom:

Pavlovi Prochádzkovi (apríl a september),

Márii Dostálovej (marec a jún).

Sestru Dostálovú a brata Procházku sme omylom v minulom čísle neuverejnili.

Jednotlivci spolu: 80 €.

Ďakujeme!

Kalendár ECM

Víkendovka mládeže

1. – 3. 11. 2019 Račkova dolina

Pastorálka pracovníkov

15. – 16. 11. 2019 Bratislava

Zasadnutie Rady SO ECM

29. 11. 2019 Bratislava

Vianočné koncerty

7. 12. 2019 Dolný Kubín

14. 12. 2019 Sereď, Dom kultúry

15. 12. 2019 Bratislava, Panenská 10

OHNISKO!

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956

Mesačník Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

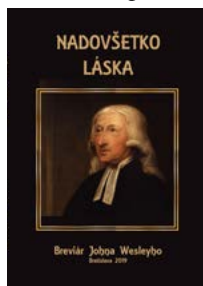
Nadovšetko láska

Texty Johna Wesleyho zostavené z jeho listov, kázni, denníkov. Mnohé z nich sú prvýkrát preložené. V krátkych úvahách budete postupne objavovať človeka, ktorý sa smelo vybral novou cestou a všetok svoj čas venoval ľuďom. Spoznáte jeho humor a vycibrený jazyk. Mnohé Wesleyho výpovede smerujú k praktickej viere, vyzývajú na sebaskúmanie a priťahujú k Ježišovi. Kniha môže poslúžiť aj ako príručka. Záverečný register uľahčuje nájsť určité heslá a témy. Môže pomôcť zodpovedať vlastné otázky. Každý, kto bude čítať s ochotou načúvať Božiemu slovu a prijímať Ho, určite nezostane bez úžitku.

❖ *Mám pred sebou iba jeden cieľ: chcem podporovať živú, praktickú vieru natoľko, nakoľko som schopný, a s pomocou Božou vytvárať a ochraňovať Jeho život – plný a hodnotný duchovný život – v ľuďoch. Aké úžasné veci dokáže aj človek s najmenšími darmi, keď je naplnený milosťou a láskou.*

❖ *Nepriateľ mi naháňal strach: „Keď veríš, prečo potom v tvojom živote nezostala žiadna viditeľná zmena?“ – Odpovedal som (nie však ja): „To neviem. Jedno však viem: teraz mám pokoj s Bohom. Dnes už nemusím hrešiť a Ježiš, môj Pán, mi zakázal starať sa o zajtrajšok.“*

❖ *Peniaze sa pri mne nikdy nezohriali. Pálili by ma, keby zostali v mojej peňaženke. Dávam ich preto tak rýchlo ďalej, ako sa len dá. Inak by si našli cestu do môjho srdca.*

Kniha sa dá zakúpiť
v ústredí ECM
(cena: 5 €/ks)

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ